

1481 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1482

ærede Ordfører ikke, men paa en noget uklar Maade knyttede han dette sammen med en Tale om Grundlovsforandringen i 1866. Her havde jeg nu ventet en Redegjørelse for den ærede Ordførers eget Standpunkt den Gang, og det saa meget mere, som han i Talens Løb gjentagne Gange vendte sig specielt imod mig. Jeg havde den Vre den Gang at arbejde sammen med den ærede Ordfører; vi vare den Gang enige om, at det var hensigtsmæssigt og rigtigt at foretage Grundlovsforandringen. Hvilke Grundene vare for det ærede Medlems Bedkommende, veed jeg ikke, men skulde det ærede Medlem finde Anledning til at give sine Grunde, hvorfor han sluttede sig til Grundlovsforandringen, saa er jeg rede til til Gjengjæld at give mine; saa kom vi i ethvert Tilfælde dog til at staa klart overfor hinanden, og det Maffestab, vi en Gang have havt, vilde da faae en bestemtere Belysning. Da nu den ærede Ordfører fra de almindelige Spørgsmaal kom over til nærmere at omtale Vindringsforlaget, holdt han sig udelukkende til den første Del af, hvad der findes i Betænkningen, den Del nemlig, der klager over Noget, som for Dieblilket ligger for paa et ganske andet Sted, nemlig i Statsrevisionens Betænkning: Bygningsagen. Om den har man skrevet Nar ud og Nar ind i Betænkningen, inden Sagen kom til at ligge for; nu har man da faaet Statsrevisionens Betænkning, og jeg tror at burde sige til min ærede Efterfølgers Nøs, at Ingen vil miskjende dens Grundighed, lige saa lidt som Noget kan miskjende dens Omfang. Jeg troede derfor, at Alt, hvad der vedrørte Theaterbygningen, og hvad dermed staar i Forbindelse, kunde slydes ilsside i dette Dieblil, for at man kunde tale om det, der virkelig ligger for. Det, der da virkelig ligger for, maatte være mit Forhold til denne Sag. Mit Forhold til Sagen som Statsrevisor vil formodentlig komme for ved en anden Leilighed. Mit Forhold til Sagen som Minister ligger vel nærmest for siden, naar Statsrevisionens Betænkning kommer for; men jeg skal ikke have Noget imod, at det kommer til Forhandling strax, og for at gjøre det saameget lettere for den ærede Ordfører at komme ind paa Sagen skal jeg følge det Spor, som er givet i Betænkningen. Der har man nemlig ikke, som den ærede Ordfører gjorde i sit mundtlige Foredrag, nøjedes med at henvise til, at der var udgivet 620,000 Kr. i to Nar. Det er dog ikke de to Nar, hvori jeg for en Del har været Minister, men største Parten deraf ligger i ethvert Tilfælde længere tilbage, og jeg er bange for, naar vi ret komme til at opgjøre

Grændsen for de to Nar, at dette ikke slaar ganske til. Men det gjør ikke noget videre til Sagen. Disse 620,000 Kr. indbefatter efter det Regnskab — jeg skal nærmere komme ind paa Enkeltighederne deraf — som det ærede Flertal har opgjort, Noget, som vedrører mig. Der bliver da her Spørgsmaal om Brugen af Theatrets Reservecfond, thi det er dette Punkt, der slydes frem i Spidsen af Flertallets Betænkning. Jeg har i den Skrivelse, jeg sendte Udvalget som Besvarelse af Spørgsmaal, der forelagdes mig, udtalt, at jeg taler om en Reservecfond med al mulig Reservation overfor Andres afvigende Meninger. Jeg skal minde om, at jeg som Statsrevisor har gjort den Betragtning gjældende, at Theatret har en Reservecfond, og jeg skal sige, at jeg som Minister ogsaa har handlet under Forudsætning deraf; men jeg lader isvrigt Spørgsmaalet staa aabent; thi jeg erkjender, at det er muligt at reise Tvivl i denne Henseende. Spørgsmaalet bliver da, om den Brug, jeg har gjort af Reservecfonden, er korrekt og rigtig. Jeg skal i den Henseende vise den størst mulige Smødefkommen ved at stille mig paa det Standpunkt, hvorpaa det ærede Flertal har stillet sig i Betænkningen angaaende dette Spørgsmaal, ved nemlig at kræve, at der ikke maa afholdes nogen Udgift af Reservecfonden uden Bevilling. Dette Standpunkt er ikke rigtigt, vil jeg blot i Forbigaaende bemærke, men jeg stiller mig nu overfor det ærede Flertal paa dette Standpunkt. Lader os da se, hvad der er bevilget. For det Første møde vi i Finantsloven en hel Række af specielle Bevillinger under „Theatret“. Svært Nar bevilger man Lønninger til det fast ansatte Personale, hvert Nar bevilger man til Theaterbygningens Vedligeholdelse, Brandassurance, Kommuneafgifter, Erstatning for Sædtillæg og saa fremdeles. Naar man altsaa fastholder den Sætning, at der ikke maa udgives Noget uden Bevilling, er det dog i højeste Grad besynderligt, at man glemmer, at der hvert Nar gives en hel Række af Bevillinger paa Finantsloven. Men derved ere Besynderlighederne endnu ikke udtømte, thi det er fuldstændigt overset af det ærede Flertal, at vi ligesvem have en Lovbestemmelse, som byder, at en vis, ingenlunde ubetydelig Udgift skal afholdes af Reservecfonden. Jeg vil fremdrage dette, netop fordi det paa en saa isnesfaldende Maade er trukket frem i Betænkningen, at jeg har dækket Udgifter ved at optage 20,000 Kr. af Reservecfonden. I den lange Række af Love, som bære Datoen 19de Februar 1861, findes ogsaa en angaaende Lønninger til det under Kongeriget's Ministerier ansatte Personale, og denne